

พระราชบัญญัติ

โรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓

พร้อมด้วย

กฎกระทรวง และประกาศกระทรวงสาธารณสุข

ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

รวบรวมโดย

ร้อยตำรวจโท เสถียร วิชัยลักษณ์

ป. แพทย์ศาสตร์แห่งจุฬาลงกรณ์ฯ เนติบัณฑิตไทย และรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต

กับ

พันตำรวจเอก สืบวงศ์ วิชัยลักษณ์

วิทยาศาสตร์บัณฑิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และ

นิติศาสตร์บัณฑิตแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นิติเวช

หน้าพระบรมมหาราชวัง ข้างที่ทำการ ป.ท. หน้าพระลาน กรุงเทพมหานคร

พิมพ์จำหน่าย

สารบัญ

	หน้า
• พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓	๑
• กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓	๕
• กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓	๑๐
• ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓	๓๒
• ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ชื่อโรคติดต่อและอาการสำคัญ	๓๓
• ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ชื่อโรคติดต่อและอาการสำคัญ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔	๓๕
• ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ชื่อโรคติดต่ออันตราย	๔๐
• ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ชื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความ	๔๑
• ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๘) เรื่อง เพิ่มเติมชื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความและอาการสำคัญของโรค (ยกเลิก)	๔๒
• ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง การป้องกันโรคไข้เหลืองจากประเทศที่เป็นเขตติดโรคไข้เหลือง	๔๓
• ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ชื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความและอาการสำคัญของโรค	๔๖

พระราชบัญญัติ

โรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๖๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศ
ว่า

โดยที่เป็นการสมควรรวบรวมและปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมโรคติดต่อเสียใหม่ให้
เหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๖๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พุทธศักราช ๒๔๗๗
- พระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๘
- พระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๗๙
- พระราชบัญญัติไข้มัน พุทธศักราช ๒๔๘๕
- พระราชบัญญัติโรคเรื้อน พุทธศักราช ๒๔๘๖

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับ
บทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) “โรคติดต่อ” หมายความว่า โรคซึ่งรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๕ ให้เป็นโรคติดต่อ
และให้หมายความรวมถึงโรคซึ่งรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศตามมาตรา ๖ วรรคสอง ให้เป็น
โรคติดต่อด้วย

(๒) “โรคติดต่ออันตราย” หมายความว่า โรคติดต่อซึ่งรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๕ ให้
เป็นโรคติดต่ออันตราย

(๓) “โรคติดต่อต้องแจ้งความ” หมายความว่า โรคติดต่อซึ่งรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๕ ให้เป็นโรคติดต่อต้องแจ้งความ และให้หมายความรวมถึงโรคติดต่อตามมาตรา ๕ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศ ตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง หรือโรคซึ่งรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศตามมาตรา ๖ วรรคสอง ให้เป็นโรคติดต่อต้องแจ้งความด้วย

(๔) “พาหะ” หมายความว่า คนหรือสัตว์ซึ่งไม่มีอาการของโรคติดต่อปรากฏ แต่ร่างกายมีเชื้อโรคนั้นซึ่งอาจติดต่อถึงผู้อื่นได้

(๕) “ผู้สัมผัสโรค” หมายความว่า คนซึ่งได้เข้าใกล้ชิดคน สัตว์หรือสิ่งของติดโรค จนเชื่อโรคนั้นอาจติดต่อถึงผู้อื่นได้

(๖) “ระยะฟักตัวของโรค” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่เชื้อโรคเข้าสู่ร่างกาย จนถึงเวลาที่ผู้ติดโรคแสดงอาการป่วยของโรคนั้น

(๗) “ระยะติดต่อของโรค” หมายความว่า ระยะเวลาที่เชื้อโรคสามารถจะแพร่จากคนหรือสัตว์ที่มีเชื้อโรคไปยังผู้อื่นได้ โดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๘) “แยกกัก” หมายความว่า การแยกผู้สัมผัสโรคหรือพาหะ ออกไว้ต่างหากจากผู้อื่นในที่เอกเทศ และตามภาวะอันจะป้องกันมิให้เชื้อโรคแพร่หลายโดยทางตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจได้รับเชื้อโรคนั้น ๆ ได้จนกว่าจะพ้นระยะติดต่อของโรค

(๙) “กักกัน” หมายความว่า การควบคุมผู้สัมผัสโรคหรือพาหะ ให้อยู่ในที่เอกเทศจนกว่าจะพ้นระยะฟักตัวของโรคนั้นๆ หรือจนกว่าจะพ้นความเป็นพาหะ

(๑๐) “คุมไว้สังเกต” หมายความว่า การควบคุมดูแลผู้สัมผัสโรคหรือพาหะ โดยไม่กักกัน และอาจจะอนุญาตให้ผ่านไปไหนที่ใด ๆ ก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าเมื่อไปถึงท้องที่ใดที่กำหนดไว้ ผู้นั้นต้องแสดงตัวต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำท้องที่นั้น เพื่อรับการตรวจในทางแพทย์

(๑๑) “เขตติดโรค” หมายความว่า ท้องที่หนึ่งท้องที่ใด ในหรือนอกราชอาณาจักรที่มีโรคติดต่อเกิดขึ้น ตามที่รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศให้ท้องที่นั้นๆ เป็นเขตติดโรค

(๑๒) “พาหนะ” หมายความว่า ยาน สัตว์ หรือวัตถุ ซึ่งใช้ในการขนส่งคน สัตว์ หรือสิ่งของทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ

(๑๓) “เจ้าของพาหนะ” หมายความว่า รวมถึง ตัวแทน เจ้าของ ผู้เช่า ตัวแทนผู้เช่าหรือผู้ครอบครอง

(๑๔) “ผู้ควบคุมพาหนะ” หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการควบคุมพาหนะ

(๑๕) “ผู้เดินทาง” หมายความว่า คนซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรรวมทั้งผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะ

(๑๖) “การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค” หมายความว่า การกระทำทางการแพทย์โดยวิธีใดๆ ก็ตาม ต่อคนหรือสัตว์เพื่อให้คนหรือสัตว์นั้นเกิดอำนาจต้านทานโรค

(๑๗) “ที่เอกเทศ” หมายความว่า ที่ใดๆ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนดให้เป็นสำหรับแยกกัก หรือกักกันคนหรือสัตว์ที่ป่วย หรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยด้วยโรคติดต่อใดๆ เพื่อป้องกันและควบคุมมิให้โรคนั้นแพร่หลาย

(๑๘) “เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่ตรวจตรา ดูแล และรับผิดชอบในการสาธารณสุขโดยทั่วไป หรือเฉพาะในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง

(๑๙) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒๐) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ โรคใดจะเป็นโรคติดต่อ โรคติดต่ออันตราย หรือโรคติดต่อต้องแจ้งความ ให้รัฐมนตรีประกาศชื่อและอาการสำคัญของโรคไว้ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ ในกรณีจำเป็นและสมควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดให้โรคติดต่อซึ่งรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๕ เป็นโรคติดต่อต้องแจ้งความเฉพาะในเขตของตน

ในกรณีที่ตรวจพบหรือมีเหตุสงสัยว่าโรคใดโรคหนึ่งอันมิใช่โรคติดต่อที่ได้มีประกาศตามมาตรา ๕ เป็นโรคซึ่งอาจติดต่อแพร่หลายเป็นอันตรายแก่ประชาชนได้ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเฉพาะในเขตของตน มีอำนาจประกาศระบุชื่อและอาการสำคัญของโรคนั้นให้เป็นโรคติดต่อหรือโรคติดต่อต้องแจ้งความ

มาตรา ๗ ในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย หรือโรคติดต่อต้องแจ้งความเกิดขึ้น หรือมีเหตุสงสัยว่า ได้มีโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้น ให้บุคคลดังต่อไปนี้แจ้งต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) ในกรณีที่มีการป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่า ได้มีการป่วยโดยโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในบ้าน ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าบ้าน หรือของผู้ควบคุมดูแลบ้าน หรือของแพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาล

(๒) ในกรณีที่มีการป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่า ได้มีการป่วยด้วยโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานพยาบาล ให้เป็นหน้าที่ของผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาลนั้น

(๓) ในกรณีที่ได้มีการชันสูตรทางแพทย์ตรวจพบว่าอาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อดังกล่าว ให้เป็นหน้าที่ของทำการชันสูตรทางแพทย์หรือของผู้รับผิดชอบในสถานที่ที่ได้มีการชันสูตรทางแพทย์นั้น

หลักเกณฑ์ และวิธีการแจ้งตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขว่า ได้เกิด หรือมีเหตุสงสัยว่า ได้เกิดโรคติดต่ออันตรายอย่างใดเกิดขึ้นในบ้าน โรงเรียน สถานที่ หรือพาหนะใด ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจที่จะดำเนินการเอง ประกาศหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการดังต่อไปนี้ได้

(๑) ให้คนหรือสัตว์ซึ่งป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยเป็นโรคติดต่ออันตราย เป็นผู้สัมผัสโรค หรือเป็นพาหะของโรคติดต่ออันตราย มารับการตรวจการชันสูตรทางแพทย์ หรือการรักษา หรือคุมไว้สังเกต ณ สถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า คนซึ่งป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยเป็นโรคอยู่ในภาวะซึ่งอาจเป็นเหตุให้เชื้อโรคแพร่หลายจนเป็นอันตรายร้ายแรง แก่ประชาชนได้ ให้มีอำนาจแยกกักผู้นั้นไปรับการรักษาสถานพยาบาลหรือในที่เอกเทศจนกว่าจะได้รับการตรวจและการชันสูตรทางแพทย์ว่าพ้นระยะติดต่อของโรคหรือหมดเหตุสงสัย

(๒) กักกันหรือคุมไว้สังเกตซึ่งคนหรือสัตว์ซึ่งเป็นหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นผู้สัมผัสโรคหรือพาหะ

(๓) ให้คนหรือสัตว์รับการป้องกัน ตามวัน เวลา และสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(๔) ดำเนินการหรือให้เจ้าของหรือผู้อยู่ในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะใดที่โรคติดต่ออันตรายได้เกิดขึ้นจัดการกำจัดความติดโรคหรือทำลายสิ่งใดๆ หรือสัตว์ที่มีเหตุเชื่อได้ว่าเป็นสิ่งติดโรคจนกว่าเจ้าพนักงานสาธารณสุขจะเห็นว่าปราศจากความติดโรค และได้ถอนคำสั่งนั้นแล้ว

(๕) ดำเนินการหรือให้เจ้าของหรือผู้อยู่ในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะใดที่โรคติดต่ออันตรายได้เกิดขึ้น จัดการแก้ไข ปรับปรุงการสุขาภิบาล หรือรื้อถอนสิ่งที่ไม่ถูกสุขลักษณะ หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ให้ถูกสุขลักษณะ

(๖) ให้นำศพหรือซากสัตว์ซึ่งปรากฏหรือมีเหตุสงสัยว่าตายด้วยโรคติดต่ออันตรายไปรับการตรวจ หรือจัดการทางแพทย์ หรือจัดการแก่ศพหรือซากสัตว์นั้นด้วยประการอื่นใด เพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๗) ดำเนินการหรือกำหนดให้ปฏิบัติการเพื่อป้องกัน กำจัดสัตว์หรือแมลง หรือตัวอ่อนของแมลงที่เป็นเหตุให้เกิดโรค

(๘) ดำเนินการหรือกำหนดให้ปฏิบัติในการ ทำ ประกอบ ปรุง จับต้อง บรรจุ เก็บ สะสม จำหน่ายอาหาร น้ำแข็ง เครื่องดื่มหรือน้ำเพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๙) จัดหาและให้เครื่องอุปโภค รวมทั้งเวชภัณฑ์หรือเคมีภัณฑ์ เพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๑๐) จัดหาน้ำที่ถูกสุขลักษณะไว้ในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะ

(๑๑) ห้ามกระทำการใดๆ อันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดภาวะไม่ถูกสุขลักษณะแก่ถนนหนทาง บ้าน โรงเรือน สถานที่ พาหนะ หรือที่สาธารณะอื่นใด

(๑๒) ห้ามกระทำการใดๆ อันอาจจะเป็นเหตุให้โรคแพร่หลาย

มาตรา ๕ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ออกคำสั่งประกาศตาม มาตรา ๘ ให้ปิดประกาศนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่แยกกัก สถานที่กักกัน บ้าน โรงเรือน สถานที่พาหนะที่ผู้ป่วยอาศัยหรือพักอยู่และหรือบริเวณที่ใกล้เคียง ตลอดเวลาที่คำสั่งตามประกาศนั้นยังคงใช้บังคับอยู่ ห้ามผู้ใดนอกจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขเข้าไปในหรือออกจากสถานที่แยกกัก สถานที่กักกัน บ้าน โรงเรือน สถานที่หรือ

พาหนะ ที่ผู้ป่วยอาศัยหรือพักอยู่ หรือย้ายสิ่งของใดๆ ออกจากที่นั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

มาตรา ๑๐ เมื่อมีโรคติดต่ออันตรายเกิดขึ้นหรือน่าจะเกิดขึ้นในท้องที่ใด รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเฉพาะในเขตของตน มีอำนาจประกาศโดยระบุชื่อ และอาการสำคัญของโรค ตำบล หมู่บ้านหรือสถานที่ใดเป็นเขตติดโรค และจะกำหนดปริมาณพลโดยรอบไว้เป็นเขตติดโรคด้วยก็ได้

เมื่อได้มีประกาศดังกล่าวแล้ว ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจดำเนินการเอง ประกาศหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการใดๆ ในเขตหรือในบริเวณปริมาณพลนั้น ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติการใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘

(๒) ห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากเขตติดโรค หรือที่เอกเทศ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๓) เข้าไปในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะใด ที่เกิดหรือมีเหตุสงสัยว่าเกิดโรคได้โดยมิต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า แต่ต้องกระทำในภาวะอันสมควร

(๔) รื้อถอน ทำลาย หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามความจำเป็นซึ่งบ้าน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง สถานที่ พาหนะ หรือสิ่งของใดๆ เพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๕) ปิดตลาด โรงมหรสพ สถานศึกษา สถานที่ประกอบหรือจำหน่ายอาหาร สถานที่ผลิตหรือจำหน่ายเครื่องดื่ม โรงงาน สถานที่ชุมนุมชน หรือสถานที่อื่นใดไว้ชั่วคราวตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๖) ห้ามคนซึ่งป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยเป็นโรคติดต่ออันตราย ประกอบอาชีพใดๆ หรือเข้าไปในสถานศึกษา สถานที่ชุมนุมชน หรือสถานที่อื่นใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

เมื่อโรคติดต่ออันตรายที่เกิดขึ้นสงบลงแล้ว และรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นเป็นการสมควรก็ให้ถอนประกาศนั้น

มาตรา ๑๑ เมื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความเกิดขึ้นในบ้าน โรงเรือน สถานที่พาหนะ หรือท้องที่ใด ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าโรคติดต่อดังกล่าว จะระบาคต่อไป ให้มีอำนาจปฏิบัติการใดๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ ได้โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ เพื่อป้องกันมิให้โรคติดต่อใดเกิดหรือแพร่หลาย ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้บุคคลต้องได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค

เมื่อได้มีประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดให้บุคคลใดได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ณ เวลาและสถานที่ซึ่งจะได้อำนาจไว้ในประกาศนั้น

มาตรา ๑๓ ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ให้ช่องทางและด่านตรวจคนเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเป็นด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เมื่อมีเหตุอันสมควรให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่พาหนะนั้น ๆ จะเข้ามาถึงท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบก ต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรยื่นเอกสารต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) ห้ามผู้ใดนำพาหนะอื่นใดเข้าเทียบพาหนะที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งยังไม่ได้รับการตรวจจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข และห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๔) เข้าไปในพาหนะและตรวจผู้เดินทาง สิ่งของหรือสัตว์ที่มากับพาหนะ ตรวจตราและควบคุมให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแก้ไขการสุขาภิบาลของพาหนะให้ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งกำจัดสิ่งอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพในพาหนะ ในการนี้ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะอำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๕) ห้ามเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำผู้เดินทางซึ่งไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศเข้ามาในราชอาณาจักร

(๖) ตรวจตรา ควบคุม ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบก แก้ไขการสุขาภิบาลให้ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งกำจัดสิ่งอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพในสถานที่และบริเวณดังกล่าว

(๗) ตรวจตรา ควบคุม ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบก ทำการควบคุม กำจัดยุง และพาหะนำโรค ในสถานที่และบริเวณรอบท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบก ในรัศมีสี่ร้อยเมตร ในการนี้ให้เจ้าของหรือผู้อยู่ในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ในบริเวณดังกล่าวอำนวยความสะดวก

ในการควบคุมกำจัดยุงและพาหะนำโรค

(๘) ตรวจตรา ควบคุมการสุขาภิบาลเกี่ยวกับอาหาร น้ำแข็ง เครื่องดื่ม หรือน้ำ ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่ ทำ ประกอบ ปูรอง จับต้อง บรรจุ เก็บสะสม จำหน่ายอาหาร น้ำแข็ง เครื่องดื่ม หรือน้ำที่นำเข้าไป หรือจะนำเข้าไปในบริเวณท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบก ให้ถูกสุขลักษณะ หรือแก้ไขการสุขาภิบาลเกี่ยวกับอาหาร น้ำแข็ง เครื่องดื่มหรือน้ำ ตลอดถึงสถานที่ดังกล่าวให้ถูกสุขลักษณะ

มาตรา ๑๔ เมื่อมีโรคติดต่ออันตรายเกิดขึ้นในท้องที่หรือเมืองท่าใดในต่างประเทศ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจประกาศในท้องที่หรือเมืองท่านั้นเป็นเขตติดโรค เมื่อได้ประกาศแล้ว ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจดำเนินการเอง หรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรจากท้องที่หรือเมืองท่านั้นดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการหรือกำหนดให้ปฏิบัติการใด ๆ เพื่อกำจัดความติดโรคและเพื่อการป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๒) จัดให้พาหนะจอดอยู่ ณ สถานที่ที่กำหนดให้จนกว่าเจ้าพนักงานสาธารณสุขจะอนุญาตให้ไปได้

(๓) ให้ผู้เดินทางซึ่งมากับพาหนะนั้นรับการตรวจในทางแพทย์ และอาจให้แยกกัก กักกัน คุมไว้ สังเกต หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ณ สถานที่ที่กำหนดให้

(๔) ห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น หรือที่เอกเทศ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) ห้ามผู้ใดนำเครื่องอุปโภคบริโภค น้ำดื่ม หรือน้ำใช้ซึ่งเป็นหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นสิ่งติดโรคเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

มาตรา ๑๕ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการขนส่งผู้เดินทางซึ่งมากับพาหนะนั้น เพื่อแยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ตลอดทั้งค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู การรักษาพยาบาลการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ออกคำสั่งให้ผู้ใดดำเนินการตามมาตรา ๘ (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) มาตรา ๑๐ (๔) มาตรา ๑๓ (๔) (๖) (๗) หรือ (๘) หรือมาตรา ๑๔ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้ว ผู้นั้นละเลยไม่ดำเนินการตามคำสั่งภายในเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจดำเนินการแทนได้ โดยให้ผู้นั้นชดใช้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้นตามจำนวนที่จ่ายจริง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๑๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) หรือ (๑๒) มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ (๕) หรือไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๑๓ (๔) หรือ (๗) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามมาตรา ๘ (๔) (๕) หรือ (๖) มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๔ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดตาม มาตรา ๑๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๒๐ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๑๔ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ ให้บรรดากฎกระทรวง ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พุทธศักราช ๒๔๗๗ พระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๒ พระราชบัญญัติใช้ฉบับต้น พุทธศักราช ๒๔๘๕ และพระราชบัญญัติโรคเรื้อน พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราช-

บัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษายังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ทิณสูตานนท์

นายกรัฐมนตรี

(๕๗ ร.จ. ๑ ตอนที่ ๕๒ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๒๑)

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๔๘๒ พระราชบัญญัติใช้ฉบับสั้น พุทธศักราช ๒๔๘๕ และพระราชบัญญัติโรคเรื้อน พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อยังไม่รัดกุมและเหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายดังกล่าวเสียใหม่โดยรวมเป็นพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๖๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๖๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เมื่อมีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคติดต่อต้องแจ้งความเกิดขึ้น หรือมีเหตุสงสัยว่าได้มีโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้น ให้เจ้าบ้าน ผู้ควบคุมดูแลบ้าน แพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาล ผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาล ผู้ทำการชันสูตรทางแพทย์ หรือผู้รับผิดชอบในสถานที่ที่ได้มีการชันสูตรทางแพทย์ แล้วแต่กรณี แจ้งต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เริ่มมีการป่วย มีเหตุสงสัยว่าได้มีการป่วย หรือที่ได้มีการชันสูตรทางแพทย์ตรวจพบว่าอาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒ การแจ้งตามข้อ ๑ ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) เจ้าบ้านหรือผู้ควบคุมดูแลบ้าน ต้องแจ้งชื่อและที่อยู่ของตน ความสัมพันธ์กับผู้ป่วย ชื่อ อายุและที่อยู่ของผู้ป่วย สถานที่ที่ผู้ป่วยพักอาศัยอยู่ วันเริ่มป่วย และอาการสำคัญของผู้ป่วย

(๒) แพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาลหรือผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาลต้องแจ้งชื่อ ที่อยู่และสถานที่ทำงานของตน ชื่อ อายุและที่อยู่ของผู้ป่วย สถานที่ที่ผู้ป่วยพักอาศัยอยู่ วันเริ่มป่วย วันแรกรับไว้รักษา การวินิจฉัยโรคขั้นต้น และสภาพผู้ป่วยขณะแจ้งความ

(๓) ผู้ทำการชันสูตรทางแพทย์หรือผู้รับผิดชอบในสถานที่ที่ได้มีการชันสูตรทางแพทย์ ต้องแจ้งชื่อ ที่อยู่และสถานที่ทำงานของตน ชื่อ อายุและที่อยู่ของผู้ป่วย ชื่อ ที่อยู่และสถานที่ทำงานของผู้ส่งวัตถุตัวอย่าง การวินิจฉัยโรคขั้นต้นและผลการชันสูตร

ข้อ ๓ ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้รับแจ้งตามข้อ ๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแจ้งดังกล่าว รายงานต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขทันที

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

เทอดพงษ์ ไชยนันทน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(๑๐๔ ร.จ. ตอนที่ ๖๒ (ฉบับพิเศษ แผนกราชกิจจานุ) ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐)

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๖๓ บัญญัติให้หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย หรือโรคติดต่อต้องแจ้งความเกิดขึ้นหรือมีเหตุสงสัยว่าได้มีโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๑) และ (๒) และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การแจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่พาหนะจะเข้ามาถึงท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบก ตามมาตรา ๑๓ (๑) ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะกระทำโดยยื่นรายการเกี่ยวกับพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักร ตามแบบ ต. ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ณ ที่ทำการด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ประจำท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบก แล้วแต่กรณี ภายในเวลาที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศประกาศกำหนด

ข้อ ๒ การยื่นเอกสารต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ตามมาตรา ๑๓ (๒) ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรกระทำตามแบบและวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นพาหนะทางน้ำ ก่อนเข้ามาในราชอาณาจักรไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่จะเข้ามาในราชอาณาจักร รายงานสุขภาพลักษณะของพาหนะดังกล่าวทางวิทยุโทรเลข มีข้อความตามแบบ ต. ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ณ ที่ทำการด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศประจำท่าเรือ

ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะตามวรรคหนึ่ง ยื่นใบแจ้งสุขภาพลักษณะของพาหนะทางน้ำ ตามแบบ ต. ๓ เอกสารรับรองการกำจัดหนู หรือเอกสารยกเว้นการกำจัดหนูตามแบบ ต. ๔ และใบรับรองสุขภาพลักษณะของคอนเทนเนอร์ ตามแบบ ต. ๕ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ณ ที่ทำการด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศประจำท่าเรือก่อนที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขจะทำการตรวจพาหนะนั้น

(๒) ในกรณีที่มีผู้เดินทางป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยเป็นโรคติดต่ออันตรายเดินทางมาในพาหนะ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักร ยื่นรายชื่อคนโดยสารตามแบบ ต. ๖ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ณ ที่ทำการด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศประจำท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบก แล้วแต่กรณีทันทีที่พาหนะมาถึงด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศพร้อมทั้งยื่นรายการดังต่อไปนี้ด้วย

(ก) ในกรณีที่เป็นพาหนะทางอากาศ ให้ยื่นรายงานเรื่องสุขภาพของผู้เดินทาง ตามแบบ ต. ๗ ก. ท้ายกฎกระทรวงนี้

(ข) ในกรณีที่เป็นพาหนะทางน้ำ ให้ยื่นรายงานเรื่องสุขภาพของผู้เดินทาง ตามแบบ ต. ๗ ข. ทำยกกฎกระทรวงนี้

(ค) ในกรณีที่เป็นพาหนะทางบก ให้ยื่นรายงานเรื่องสุขภาพของผู้เดินทาง ตามแบบ ต. ๗ ค. ทำยกกฎกระทรวงนี้

(๓) ในกรณีที่ผู้เดินทางนั้นเดินทางมาจากเขตโรคติดต่ออันตรายที่ได้ระบุไว้ในรายงานระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ขององค์การอนามัยโลก ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรจัดการให้ผู้เดินทางกรอกข้อความลงในแบบคำถาม ตามแบบ ต. ๘ ทำยกกฎกระทรวงนี้ ยื่นต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ณ ที่ทำการด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศประจำท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบก แล้วแต่กรณี ทันทีที่ผู้เดินทางมาถึงด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

เทอดพงษ์ ไชยนันท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(๑๐๔ ร.จ. ตอนที่ ๖๒ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๐)

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๓ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ บัญญัติว่า เมื่อมีเหตุสมควร ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจให้เจ้าของพาหนะ หรือผู้ควบคุมพาหนะแจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่พาหนะนั้น ๆ จะเข้ามาถึงท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบกต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงและมีอำนาจให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรยื่นเอกสารต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉะนั้น เพื่อกำหนดวิธีการแจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ และกำหนดแบบและวิธีการยื่นเอกสารดังกล่าวจึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

รายการเกี่ยวกับพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักร

INFORMATION OF CONVEYANCE ARRIVING IN THAILAND

เขียนที่.....

written at.

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

date month year

เรียน เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

To Port Health Officer

ข้าพเจ้าขอแจ้งรายการเกี่ยวกับพาหนะ ดังนี้

I wish to inform you of the conveyance as follows:

๑. ประเภทพาหนะ เครื่องบิน เรือ รถไฟ
kind of conveyance aircraft ship train
- รถยนต์ อื่นๆ ระบุ.....
car other (specify)
๒. เที่ยวบินที่..... เที่ยวบินเรือที่.....
flight No. voyage No.
- รหัสเรียก (ถ้ามี).....
call sign (if any)
๓. หมายเลขทะเบียน.....ขนาด (เฉพาะเรือ).....ตันรีจิสเตอร์
registration No. registered tonnage
๔. ชื่อเจ้าของพาหนะ.....ชื่อพาหนะ (ถ้ามี).....
name of owner of conveyance name of conveyance (if any)
๕. มาจากท่า.....ประเทศ.....
coming from country
๖. จะเข้ามาถึงท่า.....จังหวัด.....ประเทศไทย
arriving at changwat (province) Thailand
- วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาฬิกา
date month year at hour

๗. จะออกจากท่า.....ประเทศไทย ไปยัง.....ประเทศ
 departing from Thailand to country
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาฬิกา
 date month year at hour

๘. คนประจำพาหนะรวม.....คน
 number of crew person (s)

๙. คนโดยสารรวม.....คน
 number of passengers person (s)

{ ๙.๑ ลง.....คน
 disembarked person (s)
 ๙.๒ ผ่านภายใน ๖ ชั่วโมง.....คน
 transit within 6 hours person (s)
 ๙.๓ ผ่านกับลำ.....คน
 transit same conveyance person (s)

โปรดจัดเจ้าพนักงานสาธารณสุขไปตรวจตามวัน เวลา ที่กำหนดข้างต้น และข้าพเจ้ายินดีอำนวยความสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติงาน

Kindly arrange for a health inspection on the date and time mentioned above; and I undertake to provide every facility therefor.

ขอแสดงความนับถือ

Yours sincerely,

ลายมือชื่อ.....

signature

เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะ

Owner or master of conveyance

หมายเหตุ : ให้ขีดคำหรือข้อความที่ไม่ต้องการออก

Remarks : Delete where inapplicable

รายงานสุขภาพลักษณะของพาหนะทางน้ำทางวิทยุโทรเลข

MARITIME INFORMATION OF HEALTH BY RADIO TELEGRAM

ชื่อเรือ.....
Name of ship
มาจาก (ท่าเรือสุดท้าย).....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
coming from (last port) date month year
จะเข้ามาถึงท่า.....เวลาที่คาดว่าจะมาถึง.....
arriving at expected time of arrival
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
date month year
คนประจำพาหนะ รวม.....คน คนโดยสาร รวม.....คน
number of crew person (s) number of passengers person (s)
สภาพสุขภาพลักษณะ.....
health condition

ลายมือชื่อ.....

signature

ผู้ควบคุม

Master of conveyance

ใบแจ้งสุขภาพลักษณะของพาหนะทางน้ำ

MARITIME DECLARATION OF HEALTH

เมืองท่า.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
Port of date month year
ชื่อเรือ.....จาก.....ถึง.....
name of ship from to
สัญชาติ.....ชื่อผู้ควบคุมพาหนะ.....
nationality master's name
น้ำหนักสุทธิตามที่ได้จดทะเบียน.....ตันรียิสเตอร์
net registered tonnage

การกำจัดหนู หรือ
deratting or
การยกเว้นการกำจัดหนู
deratting exemption
จำนวนคนโดยสาร
number of passengers

{ เอกสารรับรอง.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
certificate date month year
ออกให้ ณ.....
issued at
ห้องคนโดยสารชั้นหนึ่ง.....คน
cabin person (s)
ห้องคนโดยสารชั้นสอง.....คน
deck person (s)

คนประจำพาหนะ.....คน

number of crew person (s)

รายชื่อเมืองท่าที่แวะจอดตั้งแต่เริ่มออกเดินทาง และวันที่ที่ออกเดินทาง :

list of port of call from commencement of voyage with dates of departure:

.....
.....

ตอบ

ใช่ หรือ ไม่ใช่

answer

ข้อสอบถามเรื่องสุขภาพ

HEALTH QUESTION

yes or no

๑. ในระหว่างการเดินทาง* มีคนป่วยหรือสงสัยว่าป่วยเป็นกาฬโรค อหิวาตกโรค ไข้เหลืองหรือไม่ โดยให้เขียนรายละเอียดลงในตารางแผ่นหลัง

Has there been on board during the voyage* any case or suspected case of plague, cholera, yellow fever? Give particulars in Schedule.

๒. ตรวจพบหรือสงสัยว่ามีหนูเป็นกาฬโรคระหว่างเดินทาง* หรือไม่ หรือพบหนูตาย ผิดปกติหรือไม่

Has plague occurred or been suspected among the rats or mice on board during the voyage* or has there been an abnormal mortality among them?

๓. มีคนตายระหว่างการเดินทาง* นอกเหนือจากตายเพราะอุบัติเหตุหรือไม่ โดยให้เขียนรายละเอียดลงในตารางแผ่นหลัง

Has any person died on board during the voyage* otherwise than as a result of accident? Give particulars in Schedule.

๔. มีคนป่วย ซึ่งสงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่ออยู่บนเรือหรือระหว่างเดินทาง* หรือไม่ ถ้ามีให้เขียนรายละเอียดลงในตารางแผ่นหลัง

Is there on board or has there been during the voyage* any case of disease which you suspect to be of an infectious nature? Give particulars in Schedule.

๕. ขณะนี้มีคนป่วยอยู่บนเรือหรือไม่ ถ้ามีให้เขียนรายละเอียดลงในตารางแผ่นหลัง

Is there any sick person on board now? Give particulars in Schedule.

หมายเหตุ : ในกรณีที่มิได้มีแพทย์ประจำเรือ ให้ผู้ควบคุมพาหนะเฝ้าดูอาการป่วย เพื่อใช้ประกอบหลักฐานการสันนิษฐานว่าเป็นอาการของโรคติดต่อดังนี้ มีไข้ และอ่อนเพลียหรือมีไข้ นานหลายวัน ต่อมน้ำเหลืองบวม มีผื่นขึ้นที่ผิวหนังพร้อมกับมีไข้หรือไม่มีไข้ อุจจาระร่วงอย่างแรงจนเป็นลม ชีษานพร้อมกับมีไข้

Note : In the absence of a ship's surgeon, the master should regard the following symptoms as ground for suspecting the existence of disease of an infectious nature: fever accompanied by prostration or persisting for several days, or attended with glandular swelling; or any acute skin rash or eruption with or without fever; severe diarrhoea with symptoms of collapse; jaundice accompanied by fever.

ตอบ
ใช่ หรือ ไม่ใช่
answer
yes or no

๖. ผู้ควบคุมยานพาหนะสำเนียงหรือไม่ว่ามีสภาพอะไรบ้างที่อาจจะนำไป
เกิดการแพร่เชื้อโรคติดต่อ

.....

Is the Master aware of any other condition on board which may lead to infection
or the spread of disease?

ข้าพเจ้าผู้ควบคุมพาหนะสำเนียงขอรับรองว่า ข้อความข้างบน (รวมทั้งตารางแสดงรายละเอียดแผ่นหลัง)
ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงทุกประการ

I hereby declare that the particulars and answers to the questions given in this Declaration of
Health (including the Schedule) are true and correct to the best of my knowledge and belief.

ลายมือชื่อ.....

signature

ผู้ควบคุมพาหนะ

Master of conveyance

ลายมือชื่อ.....

signature

แพทย์ประจำเรือ

Ship's surgeon

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

date month year

*ในกรณีที่ระยะเวลาเดินทางนานกว่าสี่สัปดาห์ ให้เขียนรายละเอียดอาการป่วยเฉพาะสี่สัปดาห์หลัง

*If more than four weeks have elapsed since the voyage began, it will suffice to give particulars
for the last four weeks.

ตารางแสดงรายละเอียด

SCHEDULE TO THE MARITIME DECLARATION OF HEALTH

ผู้ป่วยหรือตายทุกรายที่เกิดขึ้นบนเรือ

Particulars of every case of illness or death occurring on board

ชื่อ	ตำแหน่ง	อายุ	เพศ	สัญชาติ	เดินทางจาก	วันที่ที่ลงเรือ	ลักษณะของ	วันที่ที่เริ่มมี	ผลของ	การจำหน่าย
Name	Class or rating	Age	Sex	Nationality	Port of embarkation	Date of embarkation	Nature of illness	Date of its onset	Result of illness*	Disposal of cases**

*ชี้แจงอาการของผู้ป่วยว่าดีขึ้น ยังมีอาการป่วยอยู่ หรือตายแล้ว

*state whether recovered; still ill; died.

**ชี้แจงว่ายังคงอยู่บนเรือ ส่งขึ้นบก (ชื่อเมืองท่า) หรือฝังในทะเล

**state whether still on board; landed at (give name of port); buried at sea

เอกสารรับรองการกำจัดหนู⁽ⁿ⁾ หรือเอกสารยกเว้นการกำจัดหนู⁽ⁿ⁾

DERATTING CERTIFICATE^(a) DERATTING EXEMPTION CERTIFICATE^(a)

(ห้ามเจ้าหน้าที่การทำเรือนำออกไปนอกเรือ)

(Not to be taken away by port authorities)

เมืองท่า.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

Port of date month year

เอกสารฉบับนี้รับรองการตรวจ และ This CERTIFICATE records the inspection and การกำจัดหนู⁽ⁿ⁾ deratting^(a) ยกเว้นการกำจัดหนู⁽ⁿ⁾ exemption^(a) ณ ท่าเรือแห่งนี้และ at this port and on

ตามวันที่ข้างบนนี้ ของเรือชื่อ.....น้ำหนัก.....ตันสุทธิ

the above date of the ship with net tonnage

ว่าขณะที่มีการตรวจระวางบรรทุก ว่าขณะที่มีการตรวจระวางบรรทุก at the time of inspection the holds were ไม่มีสินค้าอยู่ในระวาง⁽ⁿ⁾ empty^(a) มีสินค้าอยู่ในระวาง⁽ⁿ⁾ laden^(a) น้ำหนัก.....ตัน with ton ชนิดของสินค้า..... of cargo

ข้อสังเกต :- ในกรณียกเว้นการกำจัดหนู ให้ชี้แจงมาตรการรักษาเรือให้ปลอดภัยจากสัตว์แทะและพาหนะนำเชื้อกาฬโรค

OBSERVATIONS :- In case of exemption, state here the measures taken for maintaining the ship in such a condition that it is free of rodents and the plague vector.

.....
.....
.....

ลายมือชื่อ.....

signature

เจ้าพนักงานสาธารณสุข

Port Health Officer

ด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ.....

Port Health Office

ส่วนต่างๆ ของเรือ (ข) COMPARTMENTS (b)	ร่องรอยของหนู (ค) RAT INDICATIONS TRACES (c)	มูลหนู RAT HARBOURAGE		การกำจัดหนู DERATTING					
					โดยการอบ by fumigation			โดยการจับ ดัก หรือเบื่อ by catching, trapping or poisoning	
					ชนิดของสารเคมี..... fumigant ชั่วโมงที่ทำการอบ..... Hour exposure	พบ (ง) discovere d (d)	กำจัด treated	เนื้อที่ (ลูกบาศก์ฟุต) Space (cubic feet)	ปริมาณที่ใช้ (จ) Quantity used (e)
ห้องเสบียง provision storeroom									
ห้องพักลูกเรือ quarters (crew)									
ห้องพักนายเรือ quarters (officers)									
ห้องพักผู้โดยสารชั้น ๑ quarters (cabin passengers)									
ห้องพักผู้โดยสารชั้น ๒ quarters (steerage)									
รวม Total									

- (ก) ชิดคำหรือข้อความที่ไม่ต้องการออก (ค) พบมูลหนู ทางเดิน หรือรอยแทะของหนู (จ) บอกจำนวนกัมมะถัน หรือไซยาไนด์
(a) Delete where inapplicable (ค) เก่าหรือใหม่ หรือกรดไซยาไนด์ที่ใช้
(ข) ในกรณีที่ไม่มีส่วนใดส่วนหนึ่งในข้อนี้ต้อง (b) Old or recent evidence of excreta, runs, (c) state the weight of sulfur or cyanide
แจ้งให้ชัด of gnawing salts or quantity of HCN acid used
(b) In case any of the compartments enumerated (ง) ไม่พบ เล็กน้อย ปานกลาง มาก
do not exist on the vessel this fact must be (d) none, small, moderated, or large
mentioned

ใบรับรองสุขลักษณะของคอนเทนเนอร์

SANITATION CERTIFICATE OF CONTAINER

ขอรับรองว่าคอนเทนเนอร์ เลขที่.....

This is to certify that container (s) No

บรรจุทุกมากับเรือ.....

on board the

มาจาก.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

from (เมืองท่าที่บรรจุสินค้า) (ประเทศ) date month year
(port of departure) (country)

ปลายทางที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

destined for (เมืองท่าที่ขนถ่ายสินค้า) date month year
(port of discharge)

ได้มีการทำความสะอาด ไม่มีการเสียหายและปราศจากสัตว์แทะและแมลง

has (have) been thoroughly cleaned, not damaged and kept free from rodents and insects,

สินค้าที่บรรจุเป็น { อาหาร } สำหรับสัตว์แทะ
The contents are { food } for rodents
{ ไม่เป็นอาหาร }
{ not food }

ลายมือชื่อ.....

Signature

ผู้ออกใบรับรอง

Authorized certifier

รายชื่อคนโดยสาร

PASSENGER MANIFEST

เจ้าของหรือผู้ปฏิบัติงาน.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

Owner or operator date month year

ประเภทพาหนะ เครื่องบิน เรือ รถไฟ รถยนต์ อื่นๆ (ระบุ).....

kind of conveyance aircraft ship train car others (specify)

เที่ยวบินที่.....เที่ยวเรือที่.....รหัสเรียก (ถ้ามี)

flight No. voyage No call sign (if any)

คนโดยสารเดินทางจาก.....คนโดยสารลงที่.....

point of embarkation (สถานที่ place) point of disembarkation (สถานที่ place)

ชื่อสกุลและชื่อย่อ Surname and Initials	สำหรับเจ้าหน้าที่เท่านั้น For official use only	ชื่อสกุลและชื่อย่อ Surname and Initials	สำหรับเจ้าหน้าที่เท่านั้น For official use only

เขียนโดย.....เป็นแผ่นที่.....ในจำนวนทั้งสิ้น.....แผ่น

written by page number of page (s)

หมายเหตุ : ให้ขีดเส้นใต้คนโดยสารที่ป่วย

REMARK : underline the name (s) of sick passenger (s)

ต. ๗ ก.

T. 7 A.

รายงานเรื่องสุขภาพของผู้เดินทางโดยพาหนะทางอากาศ
REPORT ON HEALTH OF AIRCRAFT CREW AND PASSENGERS

เจ้าของหรือผู้ปฏิบัติงาน.....

Owner or operator

เครื่องหมายสัญชาติและทะเบียน.....เที่ยวบินที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

marks of nationality and registration flight No. date month year

มาจาก.....ถึง.....

coming from (สถานที่และประเทศ) arriving at (สถานที่และประเทศ)

(place and country)

(place and country)

สถานที่ Place	รายชื่อคนประจำพาหนะ List of Crew	จำนวนผู้โดยสาร Number of Passengers	สำหรับเจ้าหน้าที่เท่านั้น For official use only
		มาจาก..... coming from ขึ้นที่..... place of embarkation คนโดยสารผ่านกับพาหนะ.....คน transit on same flight person (s) ถึงสถานที่..... place of disembarkation ลงที่..... disembarking คนโดยสารผ่านกับพาหนะ.....คน transit on same flight person (s)	
		สินค้า Cargo	
	 รายชื่อสินค้าแนบมาด้วย cargo manifests attached	

ลายมือชื่อ.....

signature

ผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจหรือผู้ควบคุมพาหนะ

Authorized agent or master of conveyance

รายงานเกี่ยวกับสุขภาพ

Health Report

บุคคลบนเครื่องบินซึ่งเจ็บป่วยด้วยโรคอื่นนอกเหนือจากการเมาเครื่องบิน การเจ็บป่วยจากอุบัติเหตุ
อย่างใดอย่างหนึ่ง (รวมทั้งบุคคลซึ่งมีลักษณะหรืออาการของการเจ็บป่วย เช่น มีผื่นขึ้นที่ผิวหนัง ไข้ หนาวสั่น
หรืออุจจาระร่วง) และบุคคลที่ป่วยด้วยโรคอื่น ๆ ซึ่งลงจากเครื่องบินไปในเที่ยวบินนั้น

Persons on board with illnesses other than airsickness or the effects of accidents (including
persons with symptoms or signs of illness such as rash, fever, chills, diarrhoea) as well as those cases of
illness disembarked during the flight:-.....

ลักษณะอย่างอื่นนอกเหนือจากที่ได้บ่งมาแล้วข้างต้น อันอาจจะเป็นสาเหตุให้เกิดการแพร่กระจาย
ของโรคได้

Any other condition on board which may lead to the spread of diseases :-.....

รายละเอียดเรื่องการกำจัดแมลงแต่ละครั้ง หรือการปฏิบัติการด้านสุขาภิบาลในเที่ยวบินนั้น
(ให้บอกสถานที่ วัน เดือน ปี เวลา และวิธีการ) ถ้าหากไม่ได้มีการกำจัดแมลงในเที่ยวบินนั้น ก็ให้แจ้ง
รายละเอียดของการกำจัดแมลงครั้งล่าสุด

Details of each disinsecting or sanitary treatment (place, date, time, method) during the flight.. If
no disinsecting has been carried out during the flight, give details of most recent disinsecting:-.....

ลายมือชื่อ.....

signature

ลูกเรือผู้เกี่ยวข้อง

Crew member concerned

ต. ๗ ข.

T. 7 B.

รายงานเรื่องสุขภาพของผู้เดินทางโดยพาหนะทางน้ำ

REPORT ON HEALTH OF SHIP CREW AND PASSENGER

ชื่อเรือ.....

Name of ship

สัญชาติของเรือ.....มาจากเมืองท่า.....

nationality of ship

port of embarkation

ถึงเมืองท่า.....วันที่ถึง.....

port of disembarkation

date of arrival

ตัวแทน.....

agent

ลำดับที่ No.	ชื่อสกุลและชื่อย่อ Surname Given name and/or Initials	ตำแหน่ง Rank or rating	สัญชาติ Nationality	วันเดือนปีเกิด Date of birth	หมายเหตุ เลขที่หนังสือเดินทาง ฯลฯ Remarks Passport No. etc.

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

date

month

year

ลายมือชื่อ.....

signature

ผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจหรือผู้ควบคุมพาหนะ

Authorized agent or master of conveyance

รายงานเกี่ยวกับสุขภาพ

Health Report

บุคคลบนเรือซึ่งเจ็บป่วยด้วยโรคอื่นใดนอกเหนือจากการเมาคลื่น การเจ็บป่วยจากอุบัติเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง (รวมทั้งบุคคลซึ่งมีลักษณะหรืออาการของการเจ็บป่วย เช่น มีผื่นขึ้นที่ผิวหนัง ไข้ หนาวสั่น หรืออุจจาระร่วง) และบุคคลที่ป่วยด้วยโรคอื่น ๆ ซึ่งลงจากเรือไปในการเดินทางที่ยาวนั้น

Persons on board with illnesses other than seasickness or the effects of accidents (including persons with symptoms or sign of illness such as rash, fever, chills, diarrhoea) as well as those cases of illness disembarked during the voyage:-.....

.....

ลักษณะอื่นนอกเหนือจากที่ได้บ่งมาแล้วข้างต้นอันอาจจะเป็นสาเหตุให้เกิดการแพร่กระจายของโรคได้

Any other condition on board which may lead to the spread of diseases:-.....

.....

รายละเอียดเรื่องการทำจัดแมลงแต่ละครั้ง หรือการปฏิบัติการด้านสุขาภิบาลในที่ยาวนั้น (ให้บอกสถานที่ วัน เดือน ปี เวลา และวิธีการ) ถ้าหากไม่ได้มีการกำจัดแมลงในที่ยาวนั้น ก็ให้แจ้งรายละเอียดของการกำจัดแมลงครั้งล่าสุด

Details of each disinsecting or sanitary treatment (place, date, time, method) during the voyage. If no disinsecting has been carried out during the voyage, give details of most recent disinsecting:-

.....

ลายมือชื่อ.....

signature

ลูกเรือผู้เกี่ยวข้อง

Crew member concerned

รายงานเรื่องสุขภาพของผู้เดินทางโดยพาหนะทางบก

REPORT ON HEALTH OF VEHICLE CREW AND PASSENGERS

เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะ.....

Owner or master of conveyance

ประเภทของพาหนะ รถยนต์ รถไฟ อื่นๆ ระบุ.....

kind of conveyance car train other (specify)

หมายเลขทะเบียนหรือหมายเลขขบวนรถไฟที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

registration No. date month year

มาจาก.....ถึง.....

coming from (สถานที่และประเทศ) arriving at (สถานที่และประเทศ)

(place and country)

(place and country)

สถานที่ Place	รายชื่อคนประจำพาหนะ List of Crew	สินค้า Cargo	สำหรับเจ้าหน้าที่เท่านั้น For official use only
	 รายชื่อสินค้าแนบมาด้วย cargo manifests attached	

ลายมือชื่อ.....

signature

ผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจหรือผู้ควบคุมพาหนะ

Authorized agent or master of conveyance

รายงานเกี่ยวกับสุขภาพ

Health Report

บุคคลในพาหนะซึ่งเจ็บป่วยด้วยโรคอื่นใดนอกเหนือจากการเมารถ การเจ็บป่วยจากอุบัติเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง (รวมทั้งบุคคลซึ่งมีลักษณะหรืออาการของการเจ็บป่วย เช่น มีผื่นขึ้นที่ผิวหนัง ไข้ หนาวสั่น หรืออุจจาระร่วง) และบุคคลที่ป่วยด้วยโรคอื่น ๆ ซึ่งลงจากพาหนะไปในการเดินทางที่ยาวนั้น

Person in vehicle with illnesses other than carsickness or the effects of accidents (including persons with symptoms or signs of illness such as rash, fever, chill, diarrhoea) as well as those case of illness disembarked during the journey:-.....

ลักษณะอย่างอื่นนอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นอันอาจจะเป็นสาเหตุให้เกิดอาการแพร่กระจายของโรคได้

Any other condition on board which may lead to the spread of diseases:-.....

รายละเอียดเรื่องการจัดแมลงแต่ละครั้ง หรือการปฏิบัติการด้านสุขาภิบาลในพาหนะที่ออกเดินทาง (ให้บอกสถานที่ วัน เดือน ปี เวลา และวิธีการ) ถ้าหากไม่ได้มีการกำจัดแมลงในพาหนะที่ออกเดินทางก็ให้แจ้งรายละเอียดของการกำจัดแมลงครั้งล่าสุด

Details of each disinsecting or sanitary treatment (place, date, time, method) during the journey. If no disinsecting has been carried out during the journey, give details of most recent disinsecting:-.....

ลายมือชื่อ.....

signature

เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะ

Owner or master of conveyance

คำถาม
QUESTIONNAIRE

กรุณากรอกข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องและเป็นตัวบรรจง

Please fill in the following blanks correctly, in block letters.

ประเภทพาหนะ เครื่องบิน เรือ รถไฟ รถยนต์ อื่นๆ (ระบุ).....
kind of conveyance aircraft ship train car other (specify)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เที่ยวบินที่.....
date month year flight No.

ชื่อ + ชื่อสกุล.....สัญชาติ.....
name in full nationality

อายุ.....เพศ.....ตำบลที่อยู่.....
age sex address

โทรศัพท์.....
telephone:

กรุณาระบุชื่อประเทศต่างๆ ที่ท่านได้อาศัยอยู่ในสองสัปดาห์ที่ผ่านมาจนถึงประเทศไทย
please list the name of the countries where you stayed within two weeks before arrival.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

กรุณาขีดเครื่องหมาย เมื่อท่านมีอาการเหล่านี้ หรือเคยมีมาก่อนภายในสองสัปดาห์ที่ผ่านมาแล้ว
please mark ✓ if you have had any of the following symptoms within two weeks before arrival.

อุจจาระร่วง (ท้องเดิน)
diarrhoea

อาเจียน
vomiting

ปวดท้อง
abdominal pain

ไข้
fever

ผื่นตามร่างกาย
rash

ปวดศีรษะ เจ็บคอ
headache, sore throat

ตีช้ำ
jaundice

ลายมือชื่อ.....ผู้โดยสาร

signature

passenger

.....

เจ้าพนักงานสาธารณสุข
ด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ
Port Health Officer

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ (๑๕) และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ดังต่อไปนี้ คือ

๑. ผู้อำนวยการกองควบคุมโรคติดต่อ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานครเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร
๒. หัวหน้าฝ่ายสาธารณสุข เมืองพัทยาเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เฉพาะในเขตเมืองพัทยา
๓. ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เฉพาะในเขตจังหวัดนั้นๆ
๔. นายอำเภอ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เฉพาะในเขตอำเภอนั้นๆ
๕. นายกเทศมนตรี หัวหน้าฝ่ายสาธารณสุขเทศบาล ประธานกรรมการสุขาภิบาลและหัวหน้าฝ่ายสาธารณสุขสุขาภิบาล เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เฉพาะในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลนั้นๆ แล้วแต่กรณี
๖. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เฉพาะในเขตตำบลหรือหมู่บ้านนั้นๆ แล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๒๔

ส. พริ้งพวงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(๕๕ ร.จ. ๑๓ (ฉบับพิเศษ แผนกราชกิจฯ) ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๒๕)

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ชื่อโรคติดต่อและอาการสำคัญ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเห็นควรประกาศชื่อโรคติดต่อและอาการสำคัญไว้ รวม ๔๔ โรค ดังต่อไปนี้

๑. **อุทิวตกโรค** มีอาการถ่ายเหลวเป็นน้ำอย่างมาก อาเจียน ตาโหล ผิวหนังเหี่ยวยุบ ปัสสาวะน้อยหรือไม่ปัสสาวะ ถ้าไม่ได้รับการรักษา ผู้ป่วยจะถึงแก่กรรมได้อย่างรวดเร็ว โรคนี้ระบาดลูกกลมได้

๒. **กาฬโรค** อาการของโรคจะมีอาการบวมและเจ็บของต่อมน้ำเหลืองโลหิตเป็นพิษ เลือดออกใต้ผิวหนังเป็นจ้ำ ๆ ไข้สูง กระสับกระส่าย เดินผิดปกติ อ่อนเพลีย เพ้อ และหมดสติ จนถึงช็อคได้ กาฬโรคแบ่งออกเป็น ๓ แบบ คือ แบบต่อมน้ำเหลืองบวม แบบโลหิตเป็นพิษ และแบบปอดอักเสบ โรคนี้ระบาดลูกกลมได้อย่างรวดเร็ว

๓. **ไข้ทรพิษ** อาการของโรคจะมีไข้สูง ปวดตามตัว ปวดศีรษะ ปวดหลัง อ่อนเพลีย อาจมีอาการปวดท้องร่วมด้วย ระยะก่อนที่จะมีผื่นขึ้น จะมีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ หลังจากไข้สูงแล้ว จะปรากฏผื่นขึ้น ต่อมาจะกลายเป็นตุ่ม ตุ่มใส ตุ่มหนอง และตกสะเก็ด ซึ่งจะกินเวลานานประมาณ ๓-๔ สัปดาห์ โดยผื่นจะปรากฏที่บริเวณใบหน้า และแขน ขา มากกว่าบริเวณลำตัว โดยเฉพาะที่ได้รับการเสียดสีบ่อย ๆ แผลที่ตกสะเก็ด เมื่อหายแล้วอาจให้เกิดผลเป็นรอยบุ๋ม และยังอาจทำให้เกิดความพิการ จนถึงตาบอดได้ โรคนี้ระบาดลูกกลมได้อย่างรวดเร็ว

๔. **ไข้มเหลือง** อาการไข้สูงทันที นานประมาณ ๕-๗ วัน ปวดศีรษะ ปวดหลัง อ่อนเพลีย คลื่นไส้ อาเจียน อาจจะมีเลือดกำเดา เลือดออกในปาก อาเจียน และถ่ายเป็นเลือด ในระยะแรกของโรคอาจมีอาการตัวเหลือง ตาเหลืองปานกลาง ต่อมาอาการมากขึ้น และอาจถึงแก่กรรมได้ โรคนี้ระบาดลูกกลมได้อย่างรวดเร็ว

๕. **ไข้กาฬหลังแอ่น** มีอาการอย่างรวดเร็ว อาจจะมีไข้ ปวดศีรษะอย่างรุนแรง คลื่นไส้ อาเจียน ชักกระตุกหลังแอ่น อาจพบมีผื่นหรือจ้ำตามลำตัว และจะมีอาการไม่รู้สึกรู้ตัว จนถึงหมดสติได้

๖. **คอติบ** มีอาการเป็นไข้ เจ็บในคอ บางครั้งจะมีอาการบวมแดง อักเสบ รอบๆ คอ ในลำคอ อาจจะมีแผ่นเนื้อเยื่อสีเทา ทำให้หายใจลำบาก มีอาการหอบหน้าเขียว หรือมีอาการของกล้ามเนื้อหัวใจอักเสบ จนถึงแก่กรรมอย่างกะทันหันได้

๗. **ไอกรน** มีอาการจากน้อยแล้วค่อยๆ มากขึ้น ภายใน ๑-๒ สัปดาห์ โดยจะมีอาการไอค่อยๆ มากขึ้น จนกระทั่งไอถี่อย่างมาก จนตัวงอ จะมีระยะเวลาของโรคนี้ประมาณ ๒-๓ เดือน

๘. **โรคบาดทะยัก** มีอาการเกร็งและกระตุกของกล้ามเนื้อบริเวณขากรรไกร บริเวณคอ บริเวณลำตัว โดยเฉพาะเมื่อได้รับการกระตุ้นจากเสียงและแสง

๙. **โปลิโอ** มีอาการไข้สูง ปวดศีรษะ มีอาการผิดปกติในระบบทางเดินอาหาร ปวดกล้ามเนื้อ เจ็บต้นคอและบริเวณหลัง อาจจะมีอัมพาตร่วมด้วยก็ได้ ตำแหน่งที่จะพบบ่อยที่บริเวณขาข้างใดข้างหนึ่ง โดยเป็นอัมพาตชนิดอ่อนเปื่อย

๑๐. **ไข้หัด** มีอาการไข้ขึ้นมาก่อน ต่อมา มีเยื่อหูหนังตาอักเสบ มีอาการคล้ายเป็นหวัด หลอดลมอักเสบ และมีจุดสีแดงที่เยื่อหูแก้ม หลังจากมีไข้ประมาณ ๓-๗ วัน จะมีผื่นปรากฏที่บริเวณหน้า ต่อมาผื่นจะปรากฏทั้งตัว แล้วอยู่นาน ๔-๖ วัน จะหลุดออกไป

๑๑. **ไข้หัดเยอรมัน** มีไข้ต่ำๆ อยู่ประมาณ ๑-๕ วัน ปวดศีรษะ ครั่นเนื้อครั่นตัวคล้ายเป็นหวัด อย่างอ่อน เยื่อหูหนังตาอักเสบ ต่อมน้ำเหลือง บริเวณศีรษะหลังใบหู หรือบริเวณท้ายทอยโตและกดเจ็บ มีผื่นขึ้นตามร่างกายคล้ายผด คล้ายไข้หวัด ลักษณะสำคัญ คือ ถ้าเกิดขึ้นขณะตั้งครรภ์จะทำให้ทารกที่เกิดมา อาจมีอาการพิการแต่กำเนิดได้

๑๒. **โรคคางทูม** เกิดมีอาการไข้ บวม และปวดบริเวณต่อมน้ำลายเป็นต่อมน้ำลายใต้ลิ้น ต่อมน้ำลายใต้โหนกแก้มข้างใดข้างหนึ่ง หรือทั้งสองข้าง ในผู้ป่วยเพศชายจะมีอาการอักเสบของลูกอัณฑะ ในผู้ป่วยเพศหญิงจะมีอาการอักเสบของรังไข่ได้

๑๓. **ไข้สุกใส** มีอาการไข้ต่ำๆ ไม่สบายตามร่างกายเล็กน้อย ต่อมาประมาณ ๒-๓ ชั่วโมง จะมีตุ่มแดงนูนเล็กน้อยปรากฏที่ผิวหนัง ตุ่มนี้จะกลายเป็นตุ่มใสภายใน ๓-๔ วัน แล้วจะตกสะเก็ด ตุ่มจะปรากฏตามร่างกายในร่มผ้ามากกว่าส่วนอื่นๆ และอาจจะพบได้ที่หนังศีรษะ ซอกรักแร้ เยื่อหูปาก ในคอ และเยื่อหูหนังตา ตุ่มเหล่านี้จะปรากฏเป็นชนิดต่างๆ กัน ในระยะเวลาเดียวกัน

๑๔. **ไข้หวัดใหญ่** มีอาการไข้ ปวดศีรษะ ปวดกล้ามเนื้อ และอ่อนเพลียมาก เจ็บคอ ต่อมาจะเริ่มมีอาการไอและไอบ่อยขึ้นๆ ในตอนหลัง ปกติมักจะหายเองได้ ภายใน ๒-๗ วัน

๑๕. **ไข้สมองอักเสบ** ไข้มีสูงขึ้น ปวดศีรษะมาก หมดสติ กล้ามเนื้อแข็งเกร็ง ชัก อาจมีอาการอัมพาตหรือพิการทางสมองได้

๑๖. **ไข้เลือดออก** อาการของโรคจะมีไข้ขึ้นสูง อ่อนเพลียเบื่ออาหาร ซึม มีผื่นจุดแดง คล้ายขุย กัดบริเวณผิวหนัง แขน ขา ลำตัว อาจมีอาเจียนเป็นโลหิตเก่า หรือถ่ายอุจจาระสีดำ หรืออาจมีอาการถึงช็อค และถึงแก่กรรมได้

๑๗. **โรคพิษสุนัขบ้า** อาการสำคัญได้แก่ คับบริเวณที่ถูกสุนัขหรือสัตว์อื่นกัด รู้สึกผวาเมื่อถูกกลม ปวดศีรษะ เป็นไข้ กลืนอาหารและน้ำลำบาก มีอาการชักกระตุก และมีอาการเกร็งตัวของกล้ามเนื้อ ระบบกลืน ทำให้ผู้ป่วยมีอาการกลืนน้ำต่อมา เพื่อคลั่ง และหมดสติ ถึงแก่กรรม จากระบบหายใจล้มเหลว

๑๘. **โรคตับอักเสบ** มีอาการผิดปกติของการทำงานของตับ ซึ่งมักจะทำให้เกิดมีตาเหลืองเกิดขึ้น อาการของโรคขึ้นอยู่กับชนิดของไวรัส ซึ่งจะมีอาการต่างกันไป แต่ส่วนมากผู้ป่วยมีอาการคลื่นไส้ อาเจียน เบื่ออาหาร มีอาการแน่นท้อง ตาเหลืองในที่สุด อาการตาเหลืองอาจจะพบได้น้อย หรือไม่พบในบางราย

๑๙. **โรคตาแดงจากไวรัส** เริ่มมีอาการปวดตาค้ายกับมีผงเข้าตา ประมาณ ๑-๒ วัน เปลือกตาจะบวม เยื่อตาจะแดง มีขี้ตาและมีเลือดออกใต้เยื่อตา โดยเริ่มที่บริเวณหัวตาค่อน ต่อมาน้ำเหลืองบริเวณใบหูจะโต บางครั้งจะมีอาการคล้ายไข้หวัด อาการของโรคจะดีขึ้นเองภายใน ๑-๒ สัปดาห์

๒๐. **อาหารเป็นพิษ** อาการจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยจะมีผู้ป่วยเกิดขึ้นคราวละมาก ๆ และเกิดขึ้นในระยะเวลาใกล้เคียงกันในกลุ่มผู้บริโภคอาหารชุดเดียวกัน โดยจะมีอาการในระบบทางเดินอาหารอย่างชัดเจน เช่นคลื่นไส้ อาเจียน และมีอาการถ่ายเหลวร่วมด้วย

๒๑. **โรคบิดแบคทีเรีย** อาการถ่ายเหลว มีไข้ อาเจียน ปวดท้อง ปวดเบ่งขณะถ่ายอุจจาระ ในกรณีที่มีอาการมากขึ้นจะมีถ่ายอุจจาระเป็นมูก เป็นเลือดด้วย

๒๒. **โรคบิดอหิวา** มีอาการไข้ หนาวสั่น ถ่ายเป็นมูก เป็นเลือด ในกรณีที่มีอาการไม่มาก ผู้ป่วยมีอาการเพียงปวดท้อง สลับการถ่ายเหลวบางครั้ง ในกรณีที่มีอาการมากอาจมีการแพร่กระจายของเชื้อดังกล่าวไปยังอวัยวะอื่น ๆ เช่น ตับ ปอดหรือสมองได้

๒๓. **ไข้รากสาดน้อย** มีอาการไข้ลอยติดกันหลายวัน ปวดศีรษะ ปวดตามตัว เบื่ออาหาร ท้องผูก ซีพจรัช และอาจมีจุดสีชมพูปริเวณลำตัว อาการของโรคอาจจะมีน้อย หรือไม่ชัดเจนก็ได้ ในรายที่มีอาการมากจะเกิดมีเลือดออกจากลำไส้เล็ก หรือมีการทะลุขึ้น

๒๔. **ไข้รากสาดเทียม** ลักษณะของโรคมักจะมีอาการรวดเร็ว มีไข้ตลอดเวลา ม้ามโต บางครั้งพบมีจุดสีชมพูปริเวณลำตัว ถ่ายอุจจาระเหลว ลักษณะอาการของโรคจะรุนแรงน้อยกว่าไข้รากสาดน้อย

๒๕. **ไข้รากสาดใหญ่** มีอาการปวดศีรษะ หนาวสั่น อ่อนเพลีย มีไข้และปวดตามตัว อาจมีผื่นขึ้นได้ในวันที่ ๕-๖ ขึ้นกับความรุนแรงของโรค ในบางรายอาการต่าง ๆ อาจหายได้เองในสัปดาห์ที่ ๒ โรคนี้ อาจเกิดระบาศลุกลามได้

๒๖. **สกร์ไฟไทฟัส** มีอาการเริ่มจากแผลบริเวณที่ไรกัด โดยจะมีลักษณะบวมคงไปคล้ายรอยบุหรี่ แล้วตามมาด้วยอาการไข้ ปวดศีรษะ เหงื่อออก ตาแดง ต่อมาน้ำเหลืองโตในระยะปลายสัปดาห์แรกจะมีผื่นแดงตามบริเวณลำตัว ลุกลามมาบริเวณแขน ขา แล้วจะหายไปเองได้ในภายในภายหลัง ๒-๓ วัน

๒๗. **มูรินไทฟัส** ลักษณะอาการป่วยเหมือนกับไข้รากสาดใหญ่ ยกเว้นแต่อาการของโรคจะรุนแรงน้อยกว่า

๒๘. วัณโรค เป็นโรคติดเชื้อชนิดเรื้อรัง มีอาการไอ อ่อนเพลีย มีไข้ต่ำๆ ร่างกายจะผอมลง เสียงแหบ เจ็บหน้าอก และไอเป็นเลือด อาจเป็นวัณโรคที่ปอด ที่เยื่อหุ้มสมอง หรือวัณโรคกระดูกได้

๒๙. โรคเรื้อน เป็นโรคติดเชื้อเรื้อรังที่มีอาการผิวหนังเป็นวงด่างสีขาวหรือสีแดง หรือนูนแดงหนา เป็นตุ่มผื่นหรือแผ่น ซึ่งชา หยิกไม่เจ็บ หรือแห้งเหี่ยวไม่ออก และขนร่วง

๓๐. ไข้จับสั่น อาการของโรคประกอบไปด้วยไข้ หนาวสั่น เหงื่อออกมาก ปวดศีรษะ ตาเหลือง ซีด หรือหมดสติได้ บางครั้งอาจมีความผิดปกติทางระบบประสาท ระยะเวลาของไข้จะขึ้นอยู่กับเชื้อแต่ละชนิดกล่าวคือ อาจมีไข้ทุกวัน ทุก ๒ วัน หรือทุก ๓ วันก็ได้

๓๑. แอนแทรกซ์ มีอาการบริเวณผิวหนัง แต่อาจพบมีอาการในระบบทางเดินอาหาร หรือทางเดินหายใจได้ อาการทางผิวหนังมักจะมีอาการคันก่อน แล้วจะมีแผลอาจจะบวม หรือมีตุ่มเม็ดเล็ก เกิดขึ้นโดยรอบแผลได้ ปกติแผลจะไม่ปวดนอกจากจะมีอาการแทรกซ้อน

๓๒. โรคทริคิโนซิส มีอาการแตกต่างกันไป เช่น มีอาการบวมบริเวณเปลือกตาบน ในราววันที่ ๑๐-๑๑ อาจมีเลือดออกใต้หนังตา ใต้เล็บ หรือใต้จอร์ับภายในตา จะมีอาการปวดกล้ามเนื้อและหลัง แล้วอาการอื่น ๆ เช่น ถ่ายอุจจาระเหลวมีไข้ อ่อนเพลียมักมีร่วมด้วย ในกรณีที่มีอาการมากจะมีการแทรกซ้อนในระบบทางเดินหายใจ ระบบประสาท และอาจมีผลต่อหัวใจ ทำให้ถึงแก่กรรมได้

๓๓. โรคคุดทะราด เป็นแผลลักษณะคล้ายดอกกระหล่ำ มักเป็นที่ฝ่ามือและฝ่าเท้า ถ้าปล่อยทิ้งไว้แผลนี้จะหายไปเอง แล้วกลับมาเป็นขึ้นใหม่ และจะทำลายกระดูกอ่อน ทำให้แตกเป็นแผล มีน้ำเหลืองไหลเยิ้ม

๓๔. โรคเลปโตสไปโรซีส มีไข้ ปวดศีรษะ หนาวสั่น ปวดเมื่อยตามร่างกายมาก อาเจียน ปวดกล้ามเนื้อและตาอักเสบ บางครั้งมีอาการเยื่อหุ้มสมองอักเสบ ดีซ่าน โลหิตจาง และมีเลือดออกตามเยื่อและผิวหนัง อาจจะมีผื่นเกิดขึ้นอาการเหล่านี้จะปรากฏอยู่เป็นเวลา ๒-๓ วัน ถึง ๑ สัปดาห์ เมื่อหายแล้วอาจกลับเป็นใหม่ได้อีก

๓๕. ซิฟิลิส

อาการสำคัญระยะที่ ๑ เป็นแผลริมแข็ง ส่วนใหญ่มักเป็นที่อวัยวะสืบพันธุ์ มักมีแผลเดียว แผลอาจหายได้เอง ไม่เจ็บ ต่อมน้ำเหลืองที่ขาหนีบอาจจะโตด้วย แต่ไม่เจ็บปวดเกิดภายหลังรับเชื้อประมาณ ๑๐-๕๐ วัน

ระยะที่ ๒ มีผื่นขึ้นตามตัว และบริเวณฝ่ามือ ฝ่าเท้า ไม่คัน อาจมีไข้ ปวดศีรษะ ปวดตามข้อ ผมหงอกหรือขนคิ้วร่วง ต่อมน้ำเหลืองบริเวณขาหนีบหลังหูและข้อศอกโต อาจจะมีเจ็บเล็กน้อย อาการเหล่านี้จะเกิดหลังระยะที่ ๑ ประมาณ ๔-๖ สัปดาห์

ระยะที่ ๓ เชื้อเข้าไปทำลายอวัยวะภายในที่สำคัญ ทำให้เกิดความพิการได้ เช่น เส้นเลือดใหญ่โป่งพอง หัวใจพิการ มีอาการทางจิต ประสาท มีแผลเรื้อรังที่อวัยวะต่างๆ กระจกผุกร่อนอาการเหล่านี้จะเกิดขึ้นภายหลังได้รับเชื้อแล้วประมาณ ๕-๑๐ ปี

๓๖. หนองใน

อาการสำคัญ ชาย ถ่ายปัสสาวะบ่อย แสบ ขัดเบา มีหนองในท่อปัสสาวะ บางครั้งมีเลือดปนออกมากับปัสสาวะ ถ้าเป็นมากลูกอัณฑะจะบวมโตและเจ็บมาก

หญิง ถ่ายปัสสาวะบ่อย แสบ ขัดเบา มีหนองไหลทางช่องคลอด และท่อปัสสาวะ ถ้าเป็นมากปีกมดลูกจะอักเสบทำให้ปวดท้องมีเลือดออกนอกระยะเวลาประจำเดือน

๓๗. หนองในเทียม

อาการสำคัญ ปัสสาวะแสบ ท่อปัสสาวะอักเสบ อาจมีหนองใสหรือข้น ไหลซึมออกมาในสตรีจะมีตกขาวมากกว่าปกติ

๓๘. กามโรคของต่อมและท่อน้ำเหลือง

อาการสำคัญ เป็นแผลขนาดเล็กที่อวัยวะสืบพันธุ์ แผลอาจจะหายไปเอง ต่อมาต่อมขานีบจะบวมโตเป็นก้อนแข็งและเจ็บปวดมาก ที่เรียกว่าฝีมะม่วงถ้าไม่ได้รับการรักษา ฝีมะม่วงจะแตกเป็นรูๆ ในระยะหลังถ้าใส่ใหญ่ตอนกลางสุดจะอักเสบและตีบตันได้

๓๙. แผลริมอ่อน

อาการสำคัญ เป็นแผลริมอ่อนที่อวัยวะสืบพันธุ์ มักมีหลายแผลขอบไม่เรียบ ก้นแผลลึก เจ็บและเลือดออกง่าย ถ้าไม่ได้รับการรักษาต่อมขานีบจะบวมโตเจ็บปวดมาก กลายเป็นฝี เรียกฝีมะม่วง ต่อมาฝีจะแตกออกเป็นแผลใหญ่

๔๐. แผลกามโรคเรื้อรังที่ขาหนีบ

อาการสำคัญ เป็นแผลเรื้อรัง แดง ลึก เลือดออกง่ายที่อวัยวะสืบพันธุ์ และบริเวณใกล้เคียง บริเวณรอบๆ ทวารหนัก และที่ขาหนีบ ปล่อยทิ้งไว้จะลุกลามมากยิ่งขึ้น

๔๑. โรคไขกลับซ้ำ มีอาการไข้ ๒-๓ วัน แล้วหยุดไป ๓-๔ วัน กลับมีไข้อีก ๒-๓ วัน สลับกัน เช่นนี้เรื่อยไป ไข่นี้จะกลับไปกลับมาหลายครั้ง และจะมีผื่นขึ้นทั่วร่างกายด้วย

๔๒. โรคอุจจาระร่วง ถ่ายอุจจาระเหลวเป็นน้ำบ่อยๆ ครั้งกว่าปกติ (วันละ ๓ ครั้งขึ้นไป) อาจมีตะคริวที่หน้าท้อง หายใจหอบ อ่อนเพลีย มีเสียงเห็บตาไหล ผิวหนังเหี่ยยุ่น อาจมีไข้ร่วมด้วย

๔๓. โรคแผลเรื้อรัง (แผลปากหนู) มีอาการเป็นตุ่มพองที่ผิวหนัง บริเวณขาและเท้า ต่อมาแตกออกเป็นแผลมีขอบนูนตรงกลางหัว มีหนอง มีอาการเจ็บและคัน อาจมีอาการบวมบริเวณไข้คันด้วย มักเป็นอยู่นาน ๑-๓ เดือน

๔๔. โรคทำซ่าง มีอาการใช้น้ำก่อน มีต่อมน้ำเหลืองโต เส้นน้ำเหลืองของแขน ขาอักเสบ ลูก
อ้นทะอักเสบ หรืออาจกลายเป็นฝีในที่สุดได้ บางครั้งเกิดการอุดตันของทางเดินน้ำเหลือง โดยจะมีอาการซ้ำ
ๆ อยู่เป็นเวลานาน จนทำให้เกิดถุงน้ำ แขน ขา อวัยวะเพศ หรือเต้านมโต หรือปัสสาวะขุ่นคล้ายนม

มีความเพิ่มขึ้นเป็น ๔๕ โดยข้อ ๑ แห่งประกาศฯ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๔)

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๒๔

ส. พริ้งพวงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(๕๕ ร.จ. ๕ ตอนที่ ๓๒ (ฉบับพิเศษ แผนกราชกิจจานุ) ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๒๕)

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ชื่อโรคติดต่อและอาการสำคัญ
ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๔)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น ๔๕. ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ชื่อโรคติดต่อและอาการสำคัญ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๒๔

“๔๕. โรคเอดส์ มีอาการของผู้ที่มีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง ซึ่งเป็นเหตุให้ติดเชื้อโรคชนิดฉวยโอกาสได้ง่าย โดยแสดงออกทางระบบทางเดินหายใจระบบประสาทส่วนกลาง ระบบทางเดินอาหาร ใช้ไม่ทราบสาเหตุ ร่วมกับน้ำหนักตัวลด ครั่นเนื้อครั่นตัว อ่อนเพลียมาก อาการจะค่อยเป็นค่อยไป แล้วกระจายลุกลามอย่างกว้างขวาง และเป็นซ้ำบ่อย ๆ อาจเป็นมะเร็งบางชนิดด้วย”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๘ เรื่อง เพิ่มเติมชื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความและอาการสำคัญของโรค

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๔

ไพโรจน์ นิงสานนท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(๑๐๘ ร.จ. ๕๖๓๐ ตอนที่ ๑๗๒ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๔)

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ชื่อโรคติดต่ออันตราย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเห็นควรประกาศชื่อโรคติดต่ออันตรายไว้รวม ๔ โรค ดังต่อไปนี้

๑. อหิวาตกโรค
๒. กาฬโรค
๓. ไข้ทรพิษ
๔. ไข้เหลือง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๒๔
ส. พริ้งพวงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(๕๕ ร.จ. ๑๕ ตอนที่ ๓๒ (ฉบับพิเศษ แผนกพระราชกิจจาฯ) ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๒๕)

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ชื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเห็นควรประกาศชื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความไว้รวม ๑๔ โรค ดังต่อไปนี้

๑. อหิวาตกโรค
๒. กาฬโรค
๓. ไข้ทรพิษ
๔. ไข้เหลือง
๕. คอตีบ
๖. โรคบาดทะยักในเด็กเกิดใหม่
๗. โปлио
๘. ไข้สมองอักเสบ
๙. โรคพิษสุนัขบ้า
๑๐. ไข้รากสาดใหญ่
๑๑. แอนแทรกซ์
๑๒. โรคทริคิโนซิส
๑๓. ไข้กาฬหลังแอ่น
๑๔. โรคकुดทะราดระยะติดต่อ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๒๔

ส. พริ้งพวงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(๕๕ ร.จ. ๑๖ ตอนที่ ๓๒ (ฉบับพิเศษ แผนกราชกิจฯ) ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๒๕)

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๘)

เรื่อง เพิ่มเติมชื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความและอาการสำคัญของโรค

(ประกาศฯ ฉบับนี้ถูกยกเลิกโดยข้อ ๒ แห่งประกาศฯ เรื่อง ชื่อโรคติดต่อและอาการสำคัญ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๔) แล้ว)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศชื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความ และอาการสำคัญของโรคเพิ่มเติม ดังนี้

๑. โรคเอดส์ มีอาการของผู้ที่มีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง ซึ่งเป็นเหตุให้ติดเชื้อโรคชนิดฉวยโอกาสได้ง่าย โดยแสดงออกทางระบบทางเดินหายใจ ระบบประสาทส่วนกลาง ระบบทางเดินอาหาร ใช้ไม่ทราบสาเหตุ ร่วมกับน้ำหนักตัวลด ครั่นเนื้อครั่นตัวอ่อนเพลียมาก อาการจะค่อยเป็นค่อยไป แล้วกระจายลุกลามอย่างกว้างขวาง และเป็นซ้ำบ่อยๆ อาจเป็นมะเร็งบางชนิดด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๘

มารุต บุญนาค

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(๑๐๒ ร.จ. ๕ ตอนที่ ๖๐ (ฉบับพิเศษ แผนกราชกิจฯ) ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๒๘)

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง การป้องกันโรคไข้เหลืองจากประเทศที่เป็นเขตติดโรคไข้เหลือง

ด้วยปรากฏว่ามีโรคไข้เหลืองซึ่งเป็นโรคติดต่ออันตราย เกิดระบาดหรือเป็นโรคประจำถิ่นในประเทศต่างๆ จึงเห็นสมควรกำหนดให้ประเทศนั้นๆ เป็นเขตติดโรค

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

๑.๑ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องการป้องกันโรคไข้เหลืองจากประเทศที่เป็นเขตติดโรคไข้เหลือง ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

๑.๒ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องการป้องกันโรคไข้เหลืองจากประเทศมาลี (MALI) ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๐

๑.๓ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องการป้องกันโรคไข้เหลืองจากประเทศมอริตานิยา (MAURITANIA) ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

๑.๔ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องการป้องกันโรคไข้เหลืองจากประเทศกินีเนีย (GUINEA) ลงวันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๑

๑.๕ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องการป้องกันโรคไข้เหลืองจากประเทศแองโกลา (ANGOLA) ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

ข้อ ๒ ให้ประเทศดังต่อไปนี้ เป็นเขตติดโรคไข้เหลือง

- (๑) ประเทศโบลิเวีย (BOLIVIA)
- (๒) ประเทศเอกวาดอร์ (ECUADOR)
- (๓) ประเทศปานามา (PANAMA)
- (๔) ประเทศเวเนซุเอลา (VENEZUELA)
- (๕) ประเทศบราซิล (BRAZIL)
- (๖) ประเทศเฟรนช์เกียนา (FRENCH-GUIANA)
- (๗) ประเทศเปรู (PERU)
- (๘) ประเทศโคลัมเบีย (COLOMBIA)
- (๙) ประเทศกายอานา (GUYANA)
- (๑๐) ประเทศซูรินาเม (SURINAME)
- (๑๑) ประเทศแองโกลา (ANGOLA)
- (๑๒) ประเทศบุรุนดี (BURUNDI)

- (๑๓) ประเทศชาด (GHAD)
- (๑๔) ประเทศอิเควทอเรียลกินี (EQUATORIAL GUINEA)
- (๑๕) ประเทศแกมเบีย (GAMBIA)
- (๑๖) ประเทศกินีบิสเซา (GUINEA-BISSAU)
- (๑๗) ประเทศมาลี (MALI)
- (๑๘) ประเทศไนจีเรีย (NIGERIA)
- (๑๙) ประเทศเซเนกัล (SENEGAL)
- (๒๐) ประเทศซูดาน (SUDAN)
- (๒๑) ประเทศสาธารณรัฐแทนซาเนีย (UNITED REPUBLIC OF TANZANIA)
- (๒๒) ประเทศเบนิน (BENIN)
- (๒๓) ประเทศแคเมอรูน (CAMEROON)
- (๒๔) ประเทศคองโก (CONGO)
- (๒๕) ประเทศเอธิโอเปีย (ETHIOPIA)
- (๒๖) ประเทศกานา (GHANA)
- (๒๗) ประเทศเคนยา (KENYA)
- (๒๘) ประเทศมอริเตเนีย (MAURITANIA)
- (๒๙) ประเทศรวันดา (RWANDA)
- (๓๐) ประเทศเซียร์ราลีโอน (SIERRA LEONE)
- (๓๑) ประเทศโตโก (TOGO)
- (๓๒) ประเทศบูร์กินาฟาโซ (BURKINA FASO)
- (๓๓) สาธารณรัฐแอฟริกากลาง (CENTRAL AFRICAN REPUBLIC)
- (๓๔) ประเทศโกตดิวัวร์ (COTE D'IVOIRE)
- (๓๕) ประเทศกาบอง (GABON)
- (๓๖) ประเทศกินี (GUINEA)
- (๓๗) ประเทศไลบีเรีย (LIBERIA)
- (๓๘) ประเทศไนเจอร์ (NIGER)
- (๓๙) ประเทศเซาโตเมและปรินซิเป (SAO TOME & PRINCIPE)
- (๔๐) ประเทศโซมาเลีย (SOMALIA)
- (๔๑) ประเทศยูกันดา (UGANDA)
- (๔๒) ประเทศซาอีร์ (ZAIRE)

ข้อ ๓ ให้เจ้าของพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะหรือผู้เดินทางที่เข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งมาจากประเทศที่เป็นเขตติดโรคตามข้อ ๒ ปฏิบัติการดังต่อไปนี้

(๑) เรือเดินทะเลและเครื่องบินทุกลำจะต้องได้รับการกำจัดขยะมูลฝอยให้หมดโดยสิ้นเชิง สำหรับเรือเดินทะเลให้แจ้งกำหนด วัน เวลา ที่จะเข้าเทียบท่าทางวิทยุโทรเลข หรือผ่านทางบริษัทตัวแทนเรือในประเทศไทย ต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุข ณ ที่ทำการด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ประจำท่าเรือตามแบบของทางราชการล่วงหน้าก่อนเรือเทียบท่าไม่น้อยกว่า ๔ ชั่วโมง

(๒) ผู้เดินทางที่มาจากประเทศเขตติดโรคไข้เหลือง จะต้องมีใบสำคัญรับรองการฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้เหลือง ใบสำคัญรับรองนี้จะเริ่มมีผลใช้ได้ภายหลังการฉีดวัคซีนแล้ว ๑๐ วัน และจะต้องมีอายุไม่เกิน ๑๐ ปี ในรายที่ฉีดวัคซีนซ้ำภายในเวลา ๑๐ ปี นับจากการฉีดวัคซีนครั้งแรก จะเริ่มมีผลใช้ได้นับแต่วันที่ฉีดวัคซีน ถ้าผู้เดินทางผู้ใดไม่มีใบสำคัญรับรองการฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้เหลืองดังกล่าวข้างต้น ผู้นั้นอาจจะต้องได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้เหลือง และให้อยู่ในระหว่างกักกันตัว (Quarantine) มีกำหนด ๖ วัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔

ปิยะณัฐ วัชรภรณ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(๑๐๘ ร.จ. ๒๕๓๔) ตอนที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๓๔)

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ชื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความและอาการสำคัญของโรค

เนื่องจากโรคโปลิโอ ซึ่งเป็นโรคติดต่ออันเป็นเหตุให้ผู้ป่วยพิการเป็นอัมพาตแขนขาลีบและอาจเสียชีวิตนั้น ผู้ป่วยจะมีอาการของโรคอัมพาตกล้ามเนื้ออ่อนปวกเปียกอย่างเฉียบพลัน

ฉะนั้น เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดแก่ประชาชน และเพื่อค้นหาผู้ป่วยโรคโปลิโอได้ครบถ้วน สมบูรณ์ อันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการจัดกวาดล้างโรคโปลิโอ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 วรรคสอง และมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2523 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ประกาศชื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความและอาการสำคัญของโรค ดังนี้

อาการอัมพาตกล้ามเนื้ออ่อนปวกเปียกอย่างเฉียบพลันในเด็ก หมายถึง โรคที่มีอาการอัมพาตกล้ามเนื้ออ่อนปวกเปียกอย่างเฉียบพลันในบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๑

รักเกียรติ สุขชนะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข